

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 30P/377/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111225778
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Rybárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3111225778.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Martou Rybárovou, vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa A. I., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom u matky, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky, J. I., O., trvale bydliskom E., E..Č.. E., I. XX, štátnej občianky Slovenskej republiky a otca, M. I., trvale bydliskom E., N. XXX/X, t.č. Z. Ú. Q. Ú. T., štátneho občana Slovenskej republiky, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného k maloletej A. I. **s a z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec dieťaťa svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 26.10.2011 žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej A. z doterajšej výšky 80,- Eur mesačne na minimálnu výšku výživného. Uviedol, že v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v T., nie je pracovne zaradený, nemá žiadnu odmenu a nepoberá ani sociálne dávky. Jeho príjem je nulový, a preto nie je schopný plniť si vyživovaciu povinnosť určenú súdnym rozhodnutím. Vo svojej výpovedi ako účastník konania uviedol, že súhlasí s tým, aby súd pojednával a rozhodol vo veci aj v jeho neprítomnosti. Zníženie výživného žiadal so spätnou účinnosťou od nástupu do výkonu trestu odňatia slobody.

Matka dieťaťa s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila. Uviedla, že je rozvedená a s maloletou A. a babkou býva v 3-izbovom byte, ktorý je vlastníctvom jej babky. Na prevádzku domácnosti prispieva babke sumou 100,- Eur mesačne včítane príspevku na stravu. Dlhy ani pôžičky nemá žiadne. Ďalšie výdavky má osobné a s maloletou A., ktorá má XX,X roka a je žiačkou X. ročníka ZŠ. Je zdravá a výdavky s ňou má bežné, primerané jej veku a potrebám. Matka pracuje ako O. vo Z. na základe dohody o vykonaní práce so zárobkom asi 250,- Eur mesačne. Otec súdom stanovené výživné neplatí vôbec a miesto neho až do roku 2011 výživné zasielala maloletej A. k jej rukám sestra otca. V roku 2011 však sestra otca prestala platiť výživné, a preto matka podala na otca trestné oznámenie.

Kolíznym opatrovníkom odporučil návrh otca na zníženie výživného zamietnuť, nakoľko zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil spis tunajšieho súdu, sp. zn. 30P/377/2011, rozsudok tunajšieho súdu, č.k. 13C/206/2004-50, zo dňa 18.07.2006, odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni na zamestnanie matky a otca dieťaťa, správy ÚPSVaR Trenčín, Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody V. G. Z. Q. T., správy o

príjme matky, správy o príjme otca, výsledok lustrácie v ZVJS, trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, č.k. 3T/53/2012, zo dňa 05.11.2012, a zistil nasledovný skutkový stav.

Maloletá A. sa narodila z manželstva svojich rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č.k. 13C/206/2004-50, zo dňa 18.07.2006, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bola maloletá A. zverená do výchovy matke a otec sa zaviazal platiť na jej výživu sumou 2.000,- Sk (66,38 Eur) mesačne k rukám matky. Maloletá A. bola vo veku 5 rokov.

V súčasnosti má maloletá A. XX,X roka, je žiačkou X. ročníka ZŠ. Je zdravá a matka má s ňou výdavky bežné, primerané jej veku a potrebám. Matka pracuje ako O. na základe dohody o vykonaní práce so zárobkom cca 250,- Eur mesačne. Otec dieťaťa bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, č.k. 3T/53/2012, zo dňa 05.11.2012, odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona a z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa dopustil tak, že hoci bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 13C/206/2004-50, zo dňa 18.07.2006, prispievať na výživu maloletej A. I. sumou 2.000,- Sk (66,39 Eur) mesačne k rukám jej matky, vyživovaciu povinnosť plnil nepravidelne, určené výživné za obdobie od 01.06.2011 až do 30.10.2011 neuhradil, čím mu vznikol dlh na výživnom voči oprávnenej J. I. vo výške 331,95 Eur.

Zo správy o príjme matky od jej zamestnávateľa, spoločnosti W. A..P..U.. Ž. - E., mal súd preukázané, že matka dieťaťa bola v tejto spoločnosti zamestnaná od 03.05.2012 do 31.05.2012 s čistou mzdou vo výške 349,42 Eur mesačne. Vyplatený jej bol aj daňový bonus na dieťa.

Zo správy o príjme matky od jej zamestnávateľa, spoločnosti V. A..P..U.. E., mal súd preukázané, že matka dieťaťa pracuje v tejto spoločnosti na základe dohody o vykonaní práce od 01.07.2012 s priemernou mesačnou mzdou vo výške 6,73 Eur.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby T. mal súd preukázané, že otec dieťaťa nie je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

V danom prípade súd skúmal zmenu pomerov v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletej A.. Z vykonaného dokazovania bolo súdom zistené, že otec dieťaťa je vo výkone

trestu odňatia slobody na základe trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, č.k. 3T/53/2012, zo dňa 05.11.2012 pre spáchanie niekoľkých prečinov krádeže a prečinu zanedbania povinnej výživy, ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, č.k. 13C/206/2004-50, zo dňa 18.07.2006. Vo výkone trestu odňatia slobody nie je pracovne zaradený a preto nemá žiadnu odmenu. Podľa ustálenej súdnej praxe, ak je povinný vo výkone trestu odňatia slobody, jeho možnosti a schopnosti sú dané predovšetkým zárobkovými možnosťami vo výkone trestu okrem prípadu výkonu trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy alebo prípadu celkom krátkeho výkonu trestu odňatia slobody (väzby). Znamená to, že na zárobkové schopnosti a možnosti povinného vo výkone trestu odňatia slobody sa neprihliada iba vtedy, ak k výkonu trestu dochádza pre prečin zanedbania povinnej výživy. Súd preto z dôvodu, že otec maloletej A. je v súčasnosti odsúdený aj pre prečin zanedbania povinnej výživy neprihliadol na jeho schopnosti a možnosti, ktoré mal vo výkone trestu odňatia slobody a jeho návrh na zníženie vyživovacej povinnosti za uvedené obdobie zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný

počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

rozhodoval vylúčený sudca,

súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi

má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne

poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).